

Lezen: Lucas 24:25-27

Thema: de Aanwezigheid opmerken – zo spreekt de Heer

Geliefde mensen,

Slide   Plaatje blabla

Hebben jullie dat ook wel eens? Dat je gek wordt van alle woorden? De hoeveelheid die over je wordt uitgestort op Twitter. De woorden om je heen in de metro, als je tenminste geen oortjes in hebt. De woorden die moeten overtuigen in de politiek. Het is zoveel. Ik heb weleens het gevoel dat woorden steeds minder waard worden. En dan bedoel ik niet met Scrabble.

Ik bedoel ... neem nou een journaal van 50 jaar geleden. Of neem Mies Bouwman als ze sprak. Dat prachtige taalgebruik. Weloverwogen. Alsof er over ieder woord nagedacht is. Daarmee vergeleken zijn de woorden van vandaag toch minder waard. Of toch niet!?

1

Vorige week hadden we het er over op catechisatie. Woorden kunnen maken en breken. Kunnen verwonden en helen. Kunnen soms jarenlange impact hebben, zowel in positieve als negatieve zin. Woorden hebben dus veel waarde. In het boek Spreuken staat zelfs de tekst: *Woorden hebben macht over leven en dood*. En de catechisanten konden zich daar wel wat bij voorstellen.

Dus is het van belang hoe je spreekt. En naar wie je luistert. Want woorden hebben macht over leven en dood.

Slide   **Leef met de woorden van Jezus**

Slide   Hij luistert naar je verlies

Vorige keer hebben we gezien dat we allemaal losers zijn. Juist de doop laat dat zien. We zijn zondig en ons leven bestaat uit verliezen. Tegelijk is dat verlossend. We hoeven ons niet groter voor te doen dan we zijn. Als we in verwarring zijn. Als we het soms even niet weten. Je bent welkom hier. Je bent tussen soortgenoten. We zijn geen van allen beter dan jij. Dus kom als jezelf.

Dat zie je ook prachtig als Jezus oploopt met de 2 mannen richting Emmaüs. Hij stelde ze één vraag. En dan laat hij ze uitspreken zonder interruptie. Ze mogen hun verhaal doen. Hun verlies betreuren. Hun verwarring uiten. En dat doen ze. Ze voelen zich veilig en niet veroordeeld. Wat je ook met je meedraagt. Welke pijn je ook voelt. Je bent zonder meer welkom bij Jezus.

Dat is ook het prachtige van het avondmaal. Straks komen we weer brood en wijn halen. Moet je maar goed naar anderen kijken. Naar de rij die langs komt. Dat zijn geen mensen zonder fouten. Met alleen maar een rotsvast geloof. Met hun leven op orde en hun zaakjes voor elkaar. Nee. Het zijn net zulke losers als jij. Net zo welkom bij Jezus. Jezus is niet gekomen voor volmaakte mensen. Dan was hij voor niets gekomen. Hij is gekomen voor losers.

Hij komt bij deze mannen lopen. Ze lopen een beetje krom. Gaan gebukt onder hun verwarring en hun verlies. 'We hadden nog zo gehoopt... we leefden vol verwachting. Maar het kwam niet uit. En toen die verhalen. Over een leeg graf ...' Gedesillusioneerd lopen ze hun weg.

Maar dan neemt hun metgezel het woord.

Slide   Hij spreekt in jouw situatie

Het lijkt wel of Louis van Gaal begint te spreken. Zijn jullie nou zou dom! Meestal vinden we Louis niet zo sympathiek. Jezus zegt hetzelfde! Echt superconfronterend. Jullie zijn dom en traag! Het zou je maar gezegd worden. Hebben jullie dan zo weinig verstand en zijn jullie zo traag van begrip? Je zou als loser dat maar te horen krijgen. Je kruipt toch meteen weer in de slachtofferrol?

Maar nee. Blijkbaar is de ondertoon van onze Heer toch anders. Hij creëert geen afstand, maar blijft dichtbij. Hij vestigt met dit heftige begin de aandacht op zichzelf. Voel je niet veroordeeld. Kom maar dichterbij. Ik wil jullie wat vertellen. Ze proeven zijn liefde. En haken dus niet meteen weer af.

Het blijkt dat hij goed heeft geluisterd naar de mannen. Want hij spreekt precies het juiste woord op het goede moment. Straks zullen ze het samenvatten, die mannen: *brandde ons hart niet toen hij met ons sprak onderweg!* Hartverwarmende woorden, dat is wat ze nodig hebben. En Jezus spreekt ze.

3

En het gekke is, het zijn geen nieuwe woorden. Nee, die hebben ze eigenlijk al zo vaak gehoord. Joden zijn thuis in Mozes en de profeten. Ze kennen hele delen uit hun hoofd. En toch is het anders. Dat komt door de verteller. Deze vreemdeling weet hun verdriet, hun verlies, hun schuldgevoel en angst, de onbeantwoorde vragen, de verloren hoop en de verwarring; deze vreemdeling weet dat alles als het ware op te tillen. En te plaatsen in een context van een verhaal dat veel groter is dan dat van hun. ...

Slide   Hij verbindt jouw verhaal aan Gods verhaal

Afgelopen zondag keken we met een hele club uit de gemeente de film 'the Shack'. De hoofdpersoon, Mac, is getroffen door een groot

verdriet. En dat verdriet is beeldbepalend bij alles wat hij meemaakt. Het is een bril, waardoor hij de hele werkelijkheid bekijkt. En ik vind dat herkenbaar.

Dat kan over mensen gaan. Je hebt iets met iemand meegemaakt. En dat bepaalt vervolgens hoe je naar diegene kijkt. Iemand komt niet meer uit de mal van jouw vooroordeel. Het kan ook over geloven gaan. Of over je leven. Of over de kerk. Dat je dingen meemaakt. Die jouw bril bepalen. En ik denk sowieso dat we altijd maar een klein stukje in beeld hebben. Zoals de mannen onderweg in ons verhaal. Een klein stukje zien ze. En dat maakt ze in verwarring. Wat ze missen is duiding. Is de *big picture*. Overzicht. Waar het heen gaat. En hoe het past.

En dáárin zijn we vaak onverstandig en traag van begrip. En mensen zijn daarbij ook nog eens arrogant. Wat denken we, zeker als postmoderne mensen, vaak dat ons perspectief het juiste perspectief is. Dat hoe wij de wereld zien, dat de wereld zo ook echt in elkaar zit.

4

Ik heb behoefte aan het grote verhaal. Ik heb er behoefte aan dat mijn leven geduid wordt. Net als die mannen ben ik soms in verwarring en vertwijfeling. Als de bommen op Oost Goutha dood en verderf zaaien. Bijvoorbeeld. Maar veel vaker. En dan heb ik iemand nodig die mijn verhaal aanhoort. En het daarna van de broodnodige kanttekeningen voorziet.

Ook Nasrat had daar behoefte aan. Gevlucht uit Afganistan toen hij 16 was. Geen status gekregen hier. Op een bankje ergens in Rotterdam. Zonder toekomst. Zonder hoop. En juist toen kwam hij Moes tegen. Die hij vaag kende van eerder. Moes deed het goede, bood warmte en eten. Was als Jezus voor Nasrat. Moes liet hem kennismaken met het grote verhaal. En nu is Nasrat hier. Omdat er voor hem toch hoop en perspectief is. Jezus is in zijn leven gekomen.

En die komt bij je lopen. Die komt naar je toe in avondmaal en doop. Die komt aan het woord in de kerk. Jezus. En wat hij doet is dit: hij neemt jouw verhaal serieus. Zo serieus, dat hij het verbindt met het grote verhaal van God. Jouw kleine leven is niet zo klein als je denkt. Het past in Gods plan. Het krijgt stem in het verhaal van Jezus. Het verhaal van redding en hoop. Het bestaan van een loser wordt dus opgetild. Jij bent een onmisbaar gedeelte in het verhaal van God. Wat jij meemaakt, dat maakt daar deel van uit. Om het heel plechtig te zeggen: jouw leven wordt heilsgeschiedenis!

Kijk, kortzichtigheid is met onze eindigheid gegeven. Daardoor focussen we vaak op de verkeerde dingen. Het is de bedoeling van Jezus, van het Woord van God, die groter is dan de tijd. Het is de bedoeling van de Heer om in zijn woorden jouw perspectief te vergroten. Jouw verhaal te verbinden met het verhaal van God. Dat is waar iedere preek op gericht moet zijn. Maar ook ieder geloofsgesprek. Jij wordt bestempeld als medewerker van God. En dan is dit dus de bedoeling:

5

Slide   Geef zijn woorden ruimte

Allereerst in je eigen leven. Jezus spreekt je vandaag aan. Wil jouw persoonlijke leven optillen. Perspectief geven. Zodat je door krijgt dat jij past in Gods plannen. Het is mooi als je daarvoor naar de kerk komt. Als je ook op kring soms zo'n ervaring hebt. We zijn van onszelf vaak bijziend. We hebben het nodig dat de woorden van Jezus in ons leven klinken.

En dat heeft iedereen in deze stad nodig! Setkin zal straks iets vertellen over Rotterdam United. Ik wil vast één zin er uit lichten die je straks gaat zien. Eén van de doelen van Rotterdam United is: *als christenen in Rotterdam Gods Koninkrijk zichtbaar, tastbaar en*

ervaarbaar maken voor alle Rotterdammers. Dat sluit mooi aan bij wat we willen vanuit dit gebouw. Dit gebouw is oplaadpunt van Gods liefde. Wij hebben het nodig. Maar vanuit hier mogen we Jezus representeren in deze wereld. Ook anderen optillen. Gevoel van waarde geven.

Zoals Jezus luisterde naar het verdriet van de mannen onderweg in onze tekst. En ze dan optilt. Door aandacht. En door antwoorden. Zo moeten wij dat ook zijn in deze stad. Voor de mensen om ons heen. Dat is wat Jezus aan je meegeeft. Dat lezen we tenslotte in deze tekst:

Slide   1 Petrus 4: ⁷Het einde van alles is nabij. Kom daarom tot bezinning en wees helder van geest, zodat u kunt bidden. ⁸Heb elkaar vóór alles innig lief, want liefde bedekt tal van zonden. ⁹Wees gastvrij voor elkaar, zonder te klagen. ¹⁰Laat ieder van u de gave die hij van God gekregen heeft, gebruiken om de anderen daarmee te helpen, zoals het goede beheerders van Gods veelsoortige gaven betaamt. ¹¹Voert u het woord, laat dan Gods woorden doorklinken in wat u zegt. Helpt u anderen, doe dat dan vanuit de kracht die God u geeft. Want zo doet u alles tot eer van God, dankzij Jezus Christus, aan wie alle eer en macht toekomt, voor eeuwig. Amen.